

Ny paketreselag och ny resegarantilag

Sammanfattning

Utskottet ställer sig bakom regeringens förslag till ny paketreselag och ny resegarantilag. Genom förslagen genomförs EU-direktivet om paketresor och sammanlänkade researrangemang i svensk rätt. Syftet med förslagen är att stärka skyddet för resenärer och att främja en välfungerande resemarknad.

Vidare ställer sig utskottet bakom förslaget om bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om tillsyn över intygsgivare i bostadsrättsföreningar och kooperativa hyresgästföreningar.

Lagförslagen föreslås träda i kraft den 1 augusti 2018.

Behandlade förslag

Proposition 2017/18:225 En ny paketreselag – ett starkare resenärsskydd.

Proposition 2017/18:226 Ny resegarantilag.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning.....	4
Paketresedirektivet	5
Utskottets överväganden.....	7
Ny paketreselag och ny resegarantilag	7
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	13
Proposition 2017/18:225	13
Proposition 2017/18:226	13
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	14

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Ny paketreselag och ny resegarantilag

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. paketreselag,
2. lag om ändring i bostadsrättslagen (1991:614),
3. lag om ändring i sjölagen (1994:1009),
4. lag om ändring i lagen (2002:93) om kooperativ hyresrätt,
5. lag om ändring i lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler,
6. lag om ändring i marknadsföringslagen (2008:486),
7. resegarantilag.

Därmed bifaller riksdagen propositionerna 2017/18:225 punkterna 1–6 och 2017/18:226.

Stockholm den 5 juni 2018

På civilutskottets vägnar

Caroline Szyber

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Caroline Szyber (KD), Johan Löfstrand (S), Mats Green (M), Hillevi Larsson (S), Carl-Oskar Bohlin (M), Eva Sonidsson (S), Roger Hedlund (SD), Cecilie Tenfjord-Toftby (M), Leif Nysmed (S), Ola Johansson (C), Emma Hult (MP), Lars Beckman (M), Johanna Haraldsson (S), Mikael Eskilandersson (SD), Nooshi Dadgostar (V), ClasGöran Carlsson (S) och Lars Tysklind (L).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Den 25 november 2015 utfärdades Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av rådets direktiv 90/314/EEG, i det följande benämnt paketresedirektivet. Direktivet börjar tillämpas den 1 juli 2018.

Regeringen gav i juni 2015 en särskild utredare i uppdrag att analysera direktivet och föreslå hur det ska genomföras i svensk rätt. Utredaren gavs vidare i uppdrag att analysera dagens system för att ställa resegarantier och överväga vilka ändringar som kan behövas. Utredaren skulle även överväga behovet av resegarantier för andra typer av researrangemang än paketresor och assisterade researrangemang.

Utredningen, som antog namnet Paketreseutredningen, överlämnade delbetänkandet Ny paketreselag (SOU 2016:56) i september 2016. I delbetänkandet lämnades dels förslag till en ny paketreselag, dels de författningsförslag som utredningen i övrigt bedömde vara nödvändiga för att genomföra paketresedirektivet. Utredningens slutbetänkande Ny resegarantilag (SOU 2016:84) överlämnades i november 2016. I slutbetänkandet redovisade utredningen sin analys av det nuvarande resegarantisystemet och lämnade förslag på hur detta kan förbättras. Utredningen lämnade även förslag på en ny resegarantilag och vissa ändringar i det tidigare lämnade förslaget till ny paketreselag.

Betänkandena har remissbehandlats.

I EU-kommissionens regi har ett antal möten hållits om genomförandet av direktivet. Överläggningar har dessutom hållits med företrädare för berörda departement i övriga nordiska länder om tolkningen och genomförandet av direktivet.

Civilutskottet hade den 8 maj 2014 överläggning med företrädare för regeringen om direktivförslaget.

I proposition 2017/18:225 En ny paketreselag – ett starkare resenärsskydd lämnas också förslag för att återställa Boverkets tillsyn över intygsgivare i bostadsrättsföreningar och kooperativa hyresgästföreningar. Högsta förvaltningsdomstolen fann i ett avgörande den 8 maj 2017 att bostadsrättsförordningens (1991:630) bestämmelse om varning för intygsgivare som missköter sitt uppdrag inte får tillämpas eftersom det saknas ett bemyndigande i lag för regeringen att besluta föreskrifter om disciplinära åtgärder mot intygsgivare (rättsfallet HFD 2017 ref. 22). I en skrivelse till Justitiedepartementet framförde Boverket därefter att det finns ett behov av ändringar i bostadsrättslagen (1991:614) och lagen (2002:93) om kooperativ

hyresrätt för att återställa verkets möjlighet att besluta om disciplinära åtgärder (Ju2017/04441/L1). Inom Justitiedepartementet har det tagits fram en promemoria med förslag till nödvändiga författningsändringar.

Promemorian har remissbehandlats.

Lagrådet har yttrat sig över regeringens lagförslag.

Regeringens förslag till riksdagsbeslut finns i bilaga 1 och lagförslagen i bilaga 2.

Ingen motion har väckts med anledning av propositionerna.

När det gäller den ändring av 1 § marknadsföringslagen (2008:486) som föreslås i proposition 2017/18:225 hänvisas till paragrafens lydelse enligt lagrådsremissen Ett tryggt och mer hållbart premiepensionssystem. Samma förslag som i lagrådsremissen har lagts fram i proposition 2017/18:247 Ett tryggt och mer hållbart premiepensionssystem. Riksdagen antog den 31 maj 2018 förslaget i proposition 2017/18:247 (bet. 2017/18:SfU30, rskr. 2017/18:347). Lagändringen träder i kraft den 1 juli 2018.

Paketresedirektivet

Paketresedirektivet ersätter rådets direktiv 90/314/EEG av den 13 juni 1990 om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang (1990 års paketresedirektiv). Bakgrunden till det nya direktivet är huvudsakligen att resemarknaden har genomgått stora förändringar sedan 1990-talet. Det är numera vanligt att resenärer själva kombinerar sin paketresa, ofta via internet. Detta har inneburit att det uppstått oklarheter om vissa resetjänster omfattas av det tidigare paketresedirektivets tillämpningsområde. Direktivet var dessutom ett minimidirektiv, vilket har medfört att medlemsstaternas nationella regelverk skiljer sig åt i flera avseenden. Vissa bestämmelser i det tidigare direktivet har även lett till onödiga kostnader för arrangörer och återförsäljare och får anses ha blivit föråldrade, t.ex. kravet på information i kataloger och broschyrer.

Det nya paketresedirektivet är ett fullharmoniseringsdirektiv, såvida inte annat föreskrivs i direktivet, och syftar till att anpassa regelverket till utvecklingen på resemarknaden. Tillämpningsområdet har utvidgats bl.a. på så sätt att fler kombinationer av resetjänster och fler sätt att ingå avtal omfattas av definitionen av paketresa. Vissa av bestämmelserna i direktivet är även tillämpliga på sammanlänkade researrangemang, dvs. ett researrangemang som inte är en paketresa men där en näringsidkare har underlättat resenärens köp av resetjänsterna i arrangemanget. Direktivet innehåller nya, ändrade eller förtydligade regler när det gäller t.ex. förhandsinformation, arrangörens ansvar för paketresans fullgörande och resenärens rätt att avboka en paketresa. Flera bestämmelser har emellertid överförts mer eller mindre oförändrade från det tidigare direktivet. Direktivet innehåller mer preciserade bestämmelser än 1990 års paketresedirektiv om det skydd vid obestånd som ska tillhandahållas vid försäljning av paketresor och sammanlänkade researrangemang. Det har

vidare införts bestämmelser om ömsesidigt erkännande när det gäller medlemsstaternas nationella lagstiftning om sådant skydd.

Utskottets överväganden

Ny paketreselag och ny resegarantilag

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens lagförslag.

Proposition 2017/18:225 En ny paketreselag – ett starkare resenärsskydd

En ny lag om paketresor

I propositionen föreslås att paketresedirektivets civilrättsliga regler och regler om tillsyn över att dessa regler följs ska genomföras i en ny paketreselag som ska ersätta 1992 års lag om paketresor. Vidare föreslås följdändringar i sjölagen (1994:1009), lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler och marknadsföringslagen (2008:486).

Förslagen i den nya lagen om paketresor innebär att fler resenärer kommer att omfattas av skyddsregler. Den nya lagen ska gälla för paketresor som näringsidkare säljer eller erbjuder till försäljning och för sammanlänkade researrangemang som näringsidkare genom förmedling eller på annat sätt underlättar uppkomsten av. Lagen ska vara tvingande till resenärens förmån.

Lagen ska inte gälla för paketresor och researrangemang som varar kortare tid än 24 timmar och som inte innefattar övernattning, som anordnas utan vinstsyfte, tillfälligt och för en avgränsad grupp resenärer, eller som köps av en resenär som är näringsidkare med ett avtal om anordnande av affärsresor som grund.

Lagförslaget innebär därutöver bl.a. följande.

Kraven på att resenären ska få förhandsinformation om paketresan förstärks. Innan ett paketreseavtal ingås ska arrangören, i den utsträckning det är relevant för de resetjänster som erbjuds, informera resenären om paketresan. Informationen ska avse bl.a. resetjänsternas huvudsakliga egenskaper, paketresans pris och villkor för betalning. Arrangören ska dessutom informera resenären om hans eller hennes rättigheter och den resegaranti som gäller för paketresan. Informationen ska ges i ett standardformulär som fastställs av regeringen. Om avtalet ingås per telefon, får arrangören ge informationen muntligen.

Informationen ska ges på ett klart och begripligt sätt. Den ska vara framträdande i förhållande till annan information som ges samtidigt. Särskild hänsyn ska tas till behoven hos underåriga och andra särskilt utsatta personer.

Om paketresan säljs genom en återförsäljare, ska även återförsäljaren ansvara för att information ges. Vid paketresor som säljs genom ett länkat

bokningsförfarande på internet ska den näringsidkare som resenärens uppgifter förs över till ge resenären information om paketresan.

Viss förhandsinformation ska vara en del av avtalet, om parterna inte uttryckligen har kommit överens om något annat. För att resenären ska vara bunden av en beställning som görs på en näringsidkares webbplats krävs bl.a. att resenären uttryckligen påtagit sig förpliktelsen att betala.

När ett paketreseavtal har ingåtts ska arrangören, eller i förekommande fall en återförsäljare, utan onödigt dröjsmål ge resenären en kopia av eller en bekräftelse på avtalet i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för resenären. Ett paketreseavtal och en bekräftelse på ett sådant avtal ska innehålla bl.a. alla villkor för paketresan, den förhandsinformation som arrangören är skyldig att ge resenären samt särskilda krav som resenären har framställt i fråga om paketresan och som arrangören har accepterat.

Vid paketresor som säljs genom ett länkat bokningsförfarande på internet ska den näringsidkare som uppgifterna förs över till informera arrangören om bl.a. det avtal som leder till att en paketresa uppkommer. Så snart arrangören har fått besked om att en paketresa har uppkommit, ska arrangören ge resenären information om paketreseavtalet i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för denne.

Arrangören ska i rimlig tid innan paketresan påbörjas förse resenären med biljetter och andra handlingar som resenären behöver. Om resan innefattar passagerartransport ska arrangören dessutom inom samma tid informera resenären om transporten.

En resenär som inte har fått information om tilläggsavgifter och andra kostnader ska inte vara skyldig att svara för sådana kostnader.

Om en arrangör eller en återförsäljare åsidosätter sin informations-skyldighet, ska han eller hon kunna åläggas sanktioner enligt marknadsföringslagen.

Resenären ska få avbeställa paketresan innan den har påbörjats. Resenären ska i så fall betala en avbeställningsavgift om arrangören begär det, och rätten att ta ut en sådan avgift framgår av paketreseavtalet. I vissa situationer får arrangören inte ta ut någon avbeställningsavgift.

Arrangören ska under vissa förutsättningar få höja det avtalade priset på en paketresa. Om det framgår av paketreseavtalet att en prishöjning får göras, ska resenären ha rätt till en prissänkning vid sådana ändringar av priser, skatter, avgifter eller växelkurser som inträffar innan paketresan påbörjas och som leder till minskade kostnader för arrangören.

Resenären ska ha rätt att frånträda paketreseavtalet bl.a. om arrangören höjer priset med ett belopp som överstiger 8 procent av paketresans pris.

Vidare blir kraven hårdare på arrangören att se till att paketresan fullgörs. Arrangören ska ansvara i förhållande till resenären för att paketresan fullgörs i enlighet med avtalet. Ansvaret ska gälla även för sådana prestationer som ska fullgöras av någon annan än arrangören. Om resan har sålts genom en återförsäljare som är etablerad i en stat inom EES och arrangören är etablerad

i en stat utanför EES, ska återförsäljaren ansvara på samma sätt som arrangören, om inte arrangören fullgör prestationen.

Om resenären inte kan transporteras enligt paketreseavtalet tillbaka till orten för avresan eller om annars, sedan paketresan påbörjats, en betydande del av de resetjänster som omfattas av avtalet inte kan tillhandahållas, ska arrangören vara skyldig att utan extra kostnad för resenären erbjuda lämpliga ersättningsarrangemang.

Ersättningsarrangemangen ska, om möjligt, vara likvärdiga med eller av högre kvalitet än den resetjänst som inte kan tillhandahållas. Om de ersättningsarrangemang som arrangören erbjuder är av lägre kvalitet, ska arrangören erbjuda ett prisavdrag. Resenären ska ha rätt att avvisa ett erbjudande om ersättningsarrangemang endast om erbjudandet inte är jämförbart med vad som skulle ha tillhandahållits enligt avtalet eller om det prisavdrag som erbjuds inte är skäligt.

Om resenären inte kan transporteras enligt paketreseavtalet tillbaka till orten för avresan och detta beror på oundvikliga och extraordinära omständigheter, ska skyldigheten för arrangören att erbjuda inkvartering vara begränsad till tre nätter. Detta ska bara gälla under förutsättning att omständigheterna även kan åberopas av transportören för att begränsa dennes ansvar enligt en unionsrättsakt som är tillämplig på transporten. Om det i unionsrättsakten föreskrivs att transportörens ansvar att erbjuda inkvartering avser en längre period än tre nätter, ska samma period gälla i fråga om arrangörens skyldighet enligt den nya paketreselagen. Begränsningen av arrangörens skyldighet att erbjuda inkvartering gäller inte i förhållande till resenärer med särskilda behov. Det förutsätter dock att arrangören senast 48 timmar innan paketresan påbörjades fick information om resenärens särskilda behov.

Om det finns något annat fel i paketresan än sådana som gör att arrangören är skyldig att erbjuda ersättningsarrangemang, ska arrangören avhjälpa felet. Arrangören ska dock inte vara skyldig att avhjälpa felet om det finns ett hinder som arrangören inte kan övervinna eller om avhjälpandet skulle medföra oproportionerliga kostnader med hänsyn till felets omfattning och de påverkade resetjänsternas värde.

Om arrangören är skyldig att avhjälpa felet men inte gör det, ska resenären ha rätt till ersättning för nödvändiga kostnader för att själv avhjälpa felet.

Resenären ska ha rätt till prisavdrag för fel i paketresan, om inte felet beror på resenären. I fråga om andra fel i paketresan än sådana fel som gör att arrangören är skyldig att erbjuda ersättningsarrangemang ska resenären i stället få häva paketreseavtalet, om felet är av väsentlig betydelse och avhjälpande inte sker inom skälig tid eller inte kommer i fråga, eller arrangören förklarar att felet inte kommer att avhjälpas.

Om paketreseavtalet innefattar passagerartransport, ska resenären ha rätt till hemtransport vid hävning. Detsamma ska gälla om paketreseavtalet innefattar passagerartransport och resenären inte får något erbjudande om ersättningsarrangemang eller avvisar ett sådant erbjudande.

Resenären ska ha rätt till ersättning för den skada som han eller hon drabbas av till följd av fel i paketresan, om inte felet beror på resenären eller på någon som saknar koppling till fullgörandet av paketresan och felet inte kunde förutses eller undvikas. Resenären ska inte heller ha rätt till ersättning om felet beror på oundvikliga och extraordinära omständigheter. Ersättningen ska omfatta ekonomisk förlust och ideell skada till följd av felet.

Arrangören ska utan onödigt dröjsmål tillhandahålla resenären lämplig assistans om resenären befinner sig i svårigheter.

I den föreslagna lagen finns även regler för resenärer som köper sammanlänkade researrangemang. En näringsidkare som genom förmedling eller på annat sätt underlättar uppkomsten av ett sammanlänkat researrangemang ska, innan resenären blir bunden av ett avtal om en resetjänst som leder till att ett sådant researrangemang uppkommer, informera resenären om att resenären inte kommer att omfattas av de regler som gäller för paketresor, att varje resetjänstleverantör ensam ansvarar för att fullgöra de resetjänster som leverantören ska utföra enligt respektive avtal och om i vilken utsträckning resan kommer att omfattas av resegaranti enligt den föreslagna resegarantilagen. Resenären ska i så fall informeras om vem som ansvarar för utbetalning av ersättning enligt resegarantin. Informationen ska ges i ett standardformulär som fastställs av regeringen. Om det inte finns något standardformulär, ska informationen ges på ett klart och begripligt sätt.

Om en näringsidkare inte ger föreskriven information till resenären eller inte ställer säkerhet enligt resegarantilagen ska vissa bestämmelser om ändringar innan paketresan påbörjas och om fullgörande av paketresan tillämpas i fråga om de resetjänster som ingår i det sammanlänkade researrangemanget. En näringsidkare som åsidosätter sin skyldighet att ge information till resenären ska kunna åläggas sanktioner enligt marknadsföringslagen.

I lagförslaget finns vidare bestämmelser om att en resenär som bokar en paketresa eller en resetjänst som ingår i ett sammanlänkat researrangemang ska ha rätt till ersättning från en näringsidkare för den skada som resenären drabbas av till följd av bokningsfel. Ersättningen ska omfatta ekonomisk förlust och ideell skada till följd av felet.

Konsumentverket ska utöva tillsyn över att den nya paketreselagen följs.

Tillsyn över intygsgivare i bostadsrättsföreningar och kooperativa hyresgästföreningar

I propositionen föreslås bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att få meddela föreskrifter om intygsgivare i bostadsrättsföreningar och kooperativa hyresrättsföreningar. Föreskrifterna ska få gälla vem som får ges behörighet som intygsgivare, tillsyn över intygsgivare och disciplinära åtgärder mot intygsgivare. Förslagen i dessa delar syftar till att åtgärda en oavsiktlig lucka när det gäller Boverkets möjlighet att utöva tillsyn över intygsgivare.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Den nya paketreselagen och följdändringarna till den lagen föreslås träda i kraft den 1 augusti 2018. Genom den nya lagen ska 1992 års lag om paketresor upphävas.

Äldre föreskrifter ska fortfarande gälla för avtal som har ingåtts före ikraftträdandet.

Även ändringarna i bostadsrättslagen och lagen om kooperativ hyresrätt föreslås träda i kraft den 1 augusti 2018.

Proposition 2017/18:226 Ny resegarantilag

I propositionen föreslås att paketresedirektivets bestämmelser om skydd vid obestånd ska genomföras i en ny resegarantilag som ska ersätta 1972 års resegarantilag. Den nya resegarantilagen ska tillämpas på sådana paketresor och sammanlänkade researrangemang som omfattas av den nya paketreselagen. Den nya resegarantilagen ska möjliggöra insolvensskydd i olika former så att aktörerna har möjlighet att välja den lösning som bäst passar deras verksamhet.

Lagförslaget innebär därutöver bl.a. följande.

Resegarantin ska säkerställa att de betalningar som görs för resan betalas tillbaka till resenären i den utsträckning reseavtalet inte fullgörs till följd av insolvens hos arrangören eller den näringsidkare som genom förmedling eller på annat sätt underlättat uppkomsten av ett sammanlänkat researrangemang. Resegarantin ska också säkerställa hemtransport och inkvartering, om det behövs i avvaktan på hemtransporten. Resegarantin ska omfatta rimligt förutsebara kostnader.

Arrangörer av paketresor ska vara skyldiga att se till att paketresorna omfattas av en resegaranti som är godkänd enligt resegarantilagen. Detsamma ska gälla näringsidkare som genom förmedling eller på annat sätt underlättar uppkomsten av sammanlänkade researrangemang när det gäller sådana arrangemang. Denna skyldighet ska fullgöras innan paketresor erbjuds till försäljning eller åtgärder vidtas för att möjliggöra bokning av sammanlänkade researrangemang. För paketresor som kombineras av arrangörer som är etablerade i länder utanför EES är den återförsäljare som är etablerad i ett land inom EES och som erbjuder paketresorna till försäljning skyldig se till att resorna omfattas av en godkänd resegaranti.

Paketresor som inte innefattar någon passagerartransport och för vilka betalning inte heller görs förrän efter det att paketresan har fullgjorts behöver inte omfattas av resegaranti. Detsamma gäller om näringsidkaren inte ansvarar för någon passagerartransport som ingår i ett sammanlänkat researrangemang och inte heller tar emot betalning förrän efter det att researrangemanget har fullgjorts.

Den myndighet som regeringen bestämmer ska pröva om det finns skyldighet att ordna resegaranti. Myndigheten ska också pröva om ordnad

resegaranti uppfyller kraven och det därmed finns förutsättningar att godkänna garantin.

En resegaranti ska bestå av en betalningsutfästelse som har utfärdats av en bank, ett kreditmarknadsföretag eller ett försäkringsbolag och som fullgörs efter uppmaning, en försäkring, deponerade medel eller något annat liknande åtagande. En resegaranti som en näringsidkare har ordnat i enlighet med gällande regler i det land inom EES där näringsidkaren är etablerad ska erkännas som en godkänd resegaranti.

Det föreslås ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att få meddela ytterligare föreskrifter om de förutsättningar som ska gälla för att en resegaranti ska godkännas.

Om inte annat följer av de villkor som gäller för en resegaranti ska den myndighet som regeringen bestämmer pröva begäran om ersättning från garantin. Enligt regeringens bedömning bör Kammarkollegiet utses till den myndighet som prövar frågor om skyldighet att ordna resegaranti och en begäran om ersättning från en resegaranti för vilken det saknas ansvarig enligt de villkor som gäller för resegarantin i fråga. Resegarantinämnden bör avvecklas.

Den myndighet som regeringen bestämmer ska utöva tillsyn över att resegarantilagen och föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen följs. Regeringen bedömer att Kammarkollegiet även bör utses till tillsynsmyndighet och central kontaktpunkt för att underlätta det administrativa samarbetet och tillsynen av arrangörer som är verksamma i olika medlemsstater.

En sanktionsavgift ska kunna beslutas om en näringsidkare inte ser till att en paketresa eller ett sammanlänkat researrangemang omfattas av en godkänd resegaranti eller om en näringsidkare inte har underrättat myndigheten om att de förutsättningar som legat till grund för beslutet att godkänna resegarantin har ändrats. Tillsynsmyndigheten ska ges rätt att pröva frågor om sanktionsavgifter.

Beslut enligt resegarantilagen ska få överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd ska krävas vid överklagande till kammarrätten.

Den nya resegarantilagen föreslås träda i kraft den 1 augusti 2018. Genom den nya lagen ska 1972 års resegarantilag upphöra att gälla. I fråga om resor där reseavtalet har ingåtts före ikraftträdandet ska den upphävda lagen fortfarande gälla. Ärenden om ianspråktagande av säkerhet enligt den lagen ska dock prövas av Kammarkollegiet. Beslut i sådana ärenden ska inte kunna överklagas.

Utskottets ställningstagande

Det har inte väckts någon motion med anledning av propositionerna. Utskottet anser att riksdagen av de skäl som anförs i propositionerna bör anta regeringens lagförslag.

BILAGA I

Förteckning över behandlade förslag

Proposition 2017/18:225

Proposition 2017/18:225 En ny paketreselag – ett starkare resenärsskydd:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till paketreselag.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i bostadsrättslagen (1991:614).
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i sjölagen (1994:1009).
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2002:93) om kooperativ hyresrätt.
5. Riksdagen antar förslag till lag om ändring i lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler.
6. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i marknadsföringslagen (2008:486).

Proposition 2017/18:226

Proposition 2017/18:226 Ny resegarantilag:

Riksdagen antar regeringens förslag till resegarantilag.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

Lagförslag framlagda i proposition 2017/18:225

1 Förslag till paketreselag

Härigenom föreskrivs¹ följande

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller för paketresor som näringsidkare säljer eller erbjuder till försäljning och för sammanlänkade researrangemang som näringsidkare genom förmedling eller på annat sätt underlättar uppkomsten av.

Lagen gäller inte för paketresor och researrangemang som

1. varar kortare tid än 24 timmar och som inte innefattar övernattning,
2. anordnas utan vinstsyfte, tillfälligt och för en avgränsad grupp resenärer, eller
3. köps av en resenär som är näringsidkare med ett avtal om anordnande av affärsresor som grund.

Definitioner

2 § Med *resetjänst* avses i lagen följande typer av resetjänster:

1. passagerartransport,
2. inkvartering som inte utgör en integrerad del av en passagerartransport och som inte är för bostadsändamål,
3. uthyrning av en bil eller av en motorcykel som kräver körkort med behörigheten A, och
4. en turisttjänst som inte utgör en integrerad del av en resetjänst som avses i 1–3.

3 § Med *paketresa* avses i lagen en kombination av minst två olika typer av resetjänster som avser samma resa, om

1. resetjänsterna sätts ihop av en näringsidkare innan ett avtal om samtliga resetjänster ingås, eller
2. resetjänsterna i annat fall
 - a) köps från ett enda försäljningsställe, om resetjänsterna har valts innan resenären accepterar betalningsskyldighet,
 - b) säljs, erbjuds eller debiteras till ett gemensamt pris,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av rådets direktiv 90/314/EEG, i den ursprungliga lydelsen.

c) säljs eller marknadsförs som en paketresa eller som en resa med en liknande beteckning,

d) sätts ihop efter att det har ingåtts ett avtal som ger resenären rätt att välja bland ett urval av resetjänster, eller

e) köps från olika näringsidkare genom ett länkat bokningsförfarande på internet, där resenärens namn, betalningsuppgifter och e-postadress förs över från den näringsidkare som det första avtalet ingås med till en eller flera andra näringsidkare och ett avtal ingås med den eller de näringsidkarna inom 24 timmar från det att bokningen av den första resetjänsten bekräftades.

För att en kombination av en resetjänst som avses i 2 § 1–3 och en eller flera resetjänster som avses i 2 § 4 ska vara en paketresa krävs att den eller de senare resetjänsterna utgör en betydande del av värdet på eller på något annat sätt ett väsentligt inslag i kombinationen och att dessa resetjänster köps eller väljs innan fullgörandet av resetjänsten som avses i 2 § 1–3 har inletts.

4 § Med *sammanlänkat researrangemang* avses i lagen ett arrangemang som innehåller minst två olika typer av resetjänster som, utan att vara en paketresa, avser samma resa där resetjänsterna köps genom separata avtal med en eller flera resetjänstleverantörer, om en näringsidkare

1. genom förmedling eller på annat sätt underlättar resenärens separata val och betalningar av resetjänsterna vid ett enda besök hos eller en enda kontakt med näringsidkarens försäljningsställe, eller

2. på ett riktat sätt förmedlar eller på något annat riktat sätt underlättar ett köp av minst en ytterligare resetjänst från en annan näringsidkare och avtalet om den resetjänsten ingås inom 24 timmar från det att bokningen av den första resetjänsten bekräftades.

För att en resetjänst som avses i 2 § 1–3 och en eller flera resetjänster som avses i 2 § 4 ska vara ett sammanlänkat researrangemang krävs att den eller de senare resetjänsterna utgör en betydande del av värdet på researrangemanget eller på något annat sätt ett väsentligt inslag i det.

5 § I lagen avses med

1. *resenär*: en fysisk person som avser att ingå ett avtal som omfattas av denna lag eller som har rätt att resa till följd av ett sådant avtal,

2. *näringsidkare*: en fysisk eller juridisk person som handlar för ändamål som har samband med den egna näringsverksamheten,

3. *arrangör*: en näringsidkare som sätter ihop och som själv eller genom en återförsäljare säljer eller erbjuder paketresor eller som överför en resenärs uppgifter till en annan näringsidkare i fall som avses i 3 § första stycket 2 e,

4. *återförsäljare*: en annan näringsidkare än arrangören som säljer eller erbjuder paketresor som satts ihop av en arrangör.

Avtalsvillkor som avviker från lagen

6 § Avtalsvillkor som i jämförelse med denna lag är till nackdel för resenären är utan verkan mot honom eller henne, om inte något annat föreskrivs i lagen.

2 kap. Paketreseavtalet och information om paketresan

Förhandsinformation

1 § Innan ett paketreseavtal ingås ska arrangören, i den utsträckning det är relevant för de resetjänster som erbjuds, informera resenären om

1. arrangörens namn, telefonnummer, besöksadress och e-postadress,
 2. resetjänsternas huvudsakliga egenskaper, nämligen
 - a) resmål och resplan,
 - b) transportmedlets typ och standard,
 - c) inkvarteringens typ, läge och standard och andra för inkvarteringen utmärkande drag,
 - d) måltider som ingår,
 - e) besök, utflykter och andra tjänster som ingår,
 - f) om någon del av paketresan är en gruppresa och, om möjligt, gruppens ungefärliga storlek,
 - g) om särskilda språkkunskaper krävs för att ta del av en turisttjänst som ingår,
 - h) paketresans lämplighet för personer med nedsatt rörlighet och, på begäran, paketresans lämplighet för den aktuella resenären,
 3. paketresans pris, inklusive skatter, och om tilläggsavgifter och andra kostnader, eller, för det fall kostnaderna inte rimligen kan beräknas innan paketreseavtalet ingås, vilka kostnader som kan tillkomma,
 4. villkor för betalning,
 5. villkor om minsta antal resenärer som krävs för att paketresan ska genomföras och när resenären senast ska informeras om att resan har ställts in på den grunden,
 6. pass- och visumkrav och beräknad tid för att få visum,
 7. hälsobestämmelser på resmålet,
 8. resenärens rätt att avbeställa paketresan innan den har påbörjats; är avbeställningsrätten beroende av att en avbeställningsavgift betalas, ska resenären få information även om det, och
 9. möjligheter eller krav på att teckna en reseförsäkring.
- Innan ett avtal ingås ska arrangören dessutom informera resenären om hans eller hennes rättigheter och den resegaranti enligt resegarantilagen (2018:000) som gäller för paketresan. Denna information ska ges i ett standardformulär som fastställs av regeringen. Om avtalet ingås per telefon, får arrangören ge informationen muntligen.

2 § Informationen i 1 § ska ges på ett klart och begripligt sätt. Den ska vara framträdande i förhållande till annan information som ges samtidigt. Särskild hänsyn ska tas till behoven hos underåriga och andra särskilt utsatta personer.

Förhandsinformationen som avtalsinnehåll

3 § Informationen som avses i 1 § första stycket 2–5 och 8 är en del av paketreseavtalet, om parterna inte uttryckligen har kommit överens om något annat.

Paketreseavtal som ingås på en webbplats

4 § Vid ett paketreseavtal som ingås på en webbplats är resenären bunden av en beställning som medför en betalningsförpliktelse endast om förpliktelsen har tydliggjorts före beställningen och resenären uttryckligen har påtagit sig förpliktelsen.

Resenären ska få en kopia av eller en bekräftelse på paketreseavtalet

5 § När ett paketreseavtal har ingåtts ska arrangören utan onödigt dröjsmål ge resenären en kopia av eller en bekräftelse på avtalet i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för resenären.

Om avtalet ingås när parterna är närvarande ska, om resenären begär det, kopian eller bekräftelsen ges i en handling.

Om avtalet är ett avtal utanför affärslokaler enligt 1 kap. 2 § lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler, ska kopian eller bekräftelsen ges i en handling eller, om resenären samtycker till det, i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för resenären.

Paketreseavtalets innehåll

6 § Ett paketreseavtal och en bekräftelse på ett sådant avtal ska innehålla de villkor som parterna kommit överens om. Avtalet och bekräftelsen ska också innehålla den förhandsinformation som avses i 1 § första stycket. Om resenären har framställt ett särskilt krav i fråga om paketresan som arrangören har accepterat ska även det framgå av avtalet och bekräftelsen.

I avtalet och bekräftelsen ska det även finnas information om

1. arrangörens ansvar för att paketreseavtalet fullgörs,
2. arrangörens skyldighet att tillhandahålla assistans,
3. resenärens skyldighet att utan onödigt dröjsmål informera arrangören om fel i paketresan (reklamation), om han eller hon vill åberopa ett sådant fel,
4. hur arrangören kan kontaktas, om resenären vill begära assistans eller reklamera,
5. vem som ansvarar för resegaranti enligt resegarantilagen (2018:000),
6. hur en underårig resenär kan kontaktas, om den underårige reser utan förälder eller någon annan ansvarig person och det är en resa som innefattar inkvartering,
7. arrangörens rutiner för hantering av klagomål och vilka möjligheter som finns att få en tvist med arrangören prövad utanför domstol, och
8. resenärens rätt att överlåta avtalet till en annan resenär enligt 3 kap. 10 §.

Avtalet och bekräftelsen ska vara klart och begripligt formulerade.

Resehandlingar och information om transport

7 § Arrangören ska i rimlig tid innan paketresan påbörjas förse resenären med biljetter och andra handlingar som resenären behöver. Om resan innefattar passagerartransport ska arrangören dessutom inom samma tid

informera resenären om de planerade tiderna för avresa, incheckning, uppehåll under resan, anslutande transporter och ankomst.

Paketresor som säljs genom en återförsäljare

8 § Om paketresan säljs genom en återförsäljare, ansvarar även återförsäljaren för att resenären ges information enligt 1 och 2 §§ och för att resenären får en kopia av eller en bekräftelse på avtalet enligt 5 och 6 §§. Återförsäljaren ska innan paketreseavtalet ingås lämna sådana uppgifter om sig själv som avses i 1 § första stycket 1.

Paketresor som säljs genom ett länkat bokningsförfarande på internet

9 § I fall som avses i 1 kap. 3 § första stycket 2 e ska den näringsidkare som resenärens uppgifter förs över till, i den utsträckning det är relevant för de resetjänster som denne erbjuder, ge resenären sådan information som avses i 1 § första stycket på det sätt som anges i 2 §.

Den näringsidkare som uppgifterna förs över till ska informera arrangören om det avtal som leder till att en paketresa uppkommer och även i övrigt ge arrangören den information som krävs för att denne ska kunna uppfylla sina skyldigheter som arrangör.

Så snart arrangören har fått besked om att en paketresa har uppkommit, ska arrangören informera resenären om paketreseavtalets innehåll enligt 6 § i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för denne.

Påföljder om information inte ges

10 § Om resenären inte, på det sätt som anges i 2 §, före ett paketreseavtals ingående har fått sådan information om tilläggsavgifter och andra kostnader enligt 1 § första stycket 3, är resenären inte skyldig att svara för sådana kostnader.

11 § Om resenären inte har fått information enligt 1, 2, 5, 6, 7 eller 8 § eller 9 § första eller tredje stycket, tillämpas marknadsföringslagen (2008:486), med undantag för bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket marknadsföringslagen.

Avtalsvillkor om tilläggsavgifter och kostnader för telekommunikation

12 § Ett avtalsvillkor som innebär att en resenär som inte är konsument ska betala mer för en paketresa än det som i paketreseavtalet anges vara priset är utan verkan mot resenären, om han eller hon inte uttryckligen har godkänt villkoret.

En arrangör får inte använda sig av ett avtalsvillkor som innebär att en resenär som inte är konsument är hänvisad till att använda ett telefonnummer med förhöjd taxa för att ta kontakt med arrangören per telefon med anledning av ett mellan dem ingånget paketreseavtal.

Bestämmelser som avser konsumenter finns i 3 a och 13 §§ lagen (1994:1512) om avtalsvillkor i konsumentförhållanden.

Skadestånd till följd av bokningsfel

13 § En resenär som bokar en paketresa har rätt till ersättning från en arrangör, återförsäljare eller annan näringsidkare för den skada som resenären drabbas av till följd av

1. ett sådant tekniskt fel i ett bokningssystem som arrangören, återförsäljaren eller näringsidkaren ansvarar för, eller

2. fel som görs vid en bokning som arrangören, återförsäljaren eller näringsidkaren har påtagit sig att utföra.

Resenären har inte rätt till ersättning om felet beror på resenären eller på oundvikliga och extraordinära omständigheter.

Ersättningen omfattar ekonomisk förlust och ideell skada till följd av felet.

3 kap. Ändringar innan paketresan påbörjas

Resenärens avbeställningsrätt

1 § Resenären får avbeställa paketresan innan den har påbörjats. Resenären ska i så fall betala en avbeställningsavgift om arrangören begär det och rätten att ta ut en sådan avgift framgår av paketreseavtalet. Arrangören får dock inte ta ut någon avgift om genomförandet av paketresan väsentligen påverkas av oundvikliga och extraordinära omständigheter på resmålet eller i dess omedelbara närhet. Detsamma gäller om transporten av passagerare till resmålet väsentligen påverkas av oundvikliga och extraordinära omständigheter.

Avbeställningsavgiften ska vara skälig. Om en på förhand bestämd avbeställningsavgift anges i paketreseavtalet, ska den beräknas med hänsyn till när avbeställningen görs och till förväntade kostnadsbesparingar och intäkter från ett alternativt utnyttjande av resetjänsterna. Om avbeställningsavgiften inte har bestämts på förhand i avtalet, får den högst motsvara paketresans pris efter avräkning för dels intäkter som arrangören haft till följd av att arrangören har kunnat sälja resan på nytt, dels minskade kostnader som arrangören har haft till följd av att resenären inte har utnyttjat resan.

Arrangören ska på resenärens begäran informera resenären om hur avbeställningsavgiften har beräknats.

Ändringar av det avtalade priset

2 § Arrangören får höja det avtalade priset på en paketresa endast om

1. prishöjningen görs som en direkt följd av ändrade

a) priser på drivmedel som påverkar kostnaden för passagerartransporter,

b) kostnader för arrangören i form av skatter eller avgifter för resetjänster som ingår i paketresan, eller

c) växelkurser,

2. det framgår av paketreseavtalet att en prishöjning får göras, hur det nya priset ska beräknas och att resenären har rätt till en prissänkning enligt 3 §, och

3. arrangören senast 20 dagar innan paketresan påbörjas på ett klart och begripligt sätt informerar resenären om prishöjningen.

Informationen enligt första stycket 3 ska innehålla skälen för prishöjningen och en redogörelse för hur det nya priset har beräknats. Informationen ska ges i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för resenären.

I 5 § andra stycket finns en bestämmelse om resenärens rätt att frånträda paketreseavtalet vid större prishöjningar.

3 § Om det framgår av paketreseavtalet att en prishöjning får göras, har resenären rätt till en prissänkning vid sådana ändringar av priser, skatter, avgifter eller växelkurser som avses i 2 § första stycket 1, som inträffar innan paketresan påbörjas och som leder till minskade kostnader för arrangören.

Andra ändringar i paketreseavtalet

4 § Om arrangören i paketreseavtalet har förbehållit sig rätten att göra ändringar som inte avser priset, får sådana ändringar göras endast om

1. ändringarna är obetydliga, och

2. resenären informeras om ändringarna innan paketresan påbörjas på ett klart och begripligt sätt i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för resenären.

Resenärens rätt att frånträda paketreseavtalet

5 § Resenären har rätt att frånträda paketreseavtalet, om arrangören innan paketresan påbörjas förklarar att paketresan inte kommer att fullgöras i enlighet med avtalet till följd av att arrangören

1. väsentligt ändrat någon av resetjänsternas huvudsakliga egenskaper som avses i 2 kap. 1 § första stycket 2, eller

2. inte uppfyller ett särskilt krav från resenären som avses i 2 kap. 6 § första stycket tredje meningen.

Resenären har även rätt att frånträda paketreseavtalet om arrangören höjer priset enligt 2 § med ett belopp som överstiger åtta procent av paketresans pris.

6 § Om arrangören avser att bryta avtalet eller höja priset på sätt som anges i 5 § första och andra styckena, ska arrangören utan onödigt dröjsmål informera resenären om detta. Informationen ska ges på ett klart och begripligt sätt i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för resenären. Av informationen ska även framgå

1. en skäligen frist inom vilken resenären har rätt att frånträda avtalet,

2. följden av att resenären inte frånträder avtalet inom den angivna fristen,

3. om resenären erbjuds en ersättningsresa för det fall han eller hon frånträder avtalet, och

4. om resenären erbjuds ett prisavdrag enligt 7 § tredje stycket och vilket prisavdrag som i så fall erbjuds.

7 § Resenären ska inom den frist som anges i 6 § 1 meddela arrangören om han eller hon vill frånträda avtalet. En resenär som inte gör det, förlorar sin rätt att frånträda avtalet.

Om resenären frånträder paketreseavtalet och inte accepterar en ersättningsresa enligt 6 § 3, har han eller hon rätt till ersättning enligt 4 kap. 9–11 §§.

Frånträder resenären inte avtalet har han eller hon rätt till prisavdrag, om avtalsbrottet innebär att paketresan blir sämre. Resenären har rätt till prisavdrag även om han eller hon accepterar en ersättningsresa som är sämre än den ursprungligen avtalade paketresan.

Arrangörens rätt att ställa in paketresan

8 § Arrangören får ställa in paketresan, om färre personer än ett i paketreseavtalet angivet minimiantal har köpt resan och arrangören inom en i avtalet angiven tid informerar resenären om att resan ställs in. Resan får inte ställas in senare än

1. 20 dagar innan resan skulle ha påbörjats, om den skulle ha varit längre tid än 6 dagar,

2. 7 dagar innan resan skulle ha påbörjats, om den skulle ha varit mellan 2 och 6 dagar, eller

3. 48 timmar innan resan skulle ha påbörjats, om den skulle ha varit kortare tid än 2 dagar.

Arrangören får också ställa in resan, om den inte kan genomföras på grund av oundvikliga och extraordinära omständigheter. Arrangören ska utan onödigt dröjsmål innan paketresan skulle ha påbörjats informera resenären om att resan ställs in.

Återbetalning

9 § Om resenären avbeställer paketresan eller arrangören ställer in den, ska arrangören utan onödigt dröjsmål och senast inom 14 dagar betala tillbaka det som resenären har betalat för resan. Detsamma gäller om resenären frånträder paketreseavtalet enligt 5 och 6 §§ och inte accepterar någon ersättningsresa enligt 6 § 3. Vid avbeställning får arrangören göra avdrag för eventuell avbeställningsavgift från det som ska betalas tillbaka.

Vid en prissänkning enligt 3 § får arrangören göra avdrag för administrativa kostnader med anledning av återbetalningen. Arrangören ska på resenärens begäran informera resenären om vad kostnaderna består i och hur de har beräknats.

Resenärens rätt att överlåta paketresan

10 § Resenären får överlåta paketresan till någon som uppfyller villkoren i avtalet för att få delta i resan, om överlåtaren i skälig tid innan paketresan påbörjas skriftligen informerar arrangören om överlåtelsen. Information som ges senast sju dagar innan paketresan påbörjas ska alltid anses ha getts i skälig tid.

Arrangören får ta ut en avgift för överlåtelsen. Överlåtelseavgiften får varken överstiga kostnaderna med anledning av överlåtelsen eller vara oskälig. Arrangören ska informera överlåtaren om vad kostnaderna består i och hur de har beräknats.

Överlåtaren och förvärvaren är solidariskt ansvariga för betalning av överlåtelseavgiften och det som återstår att betala för paketresan.

4 kap. Fullgörande av paketresan

Ansvar för att paketresan fullgörs

1 § Arrangören ansvarar i förhållande till resenären för att paketresan fullgörs i enlighet med avtalet. Ansvaret gäller även för sådana prestationer som ska fullgöras av någon annan än arrangören.

Om resan har sålts genom en återförsäljare som är etablerad i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och arrangören är etablerad i en stat utanför EES, ansvarar återförsäljaren på samma sätt som arrangören, om inte arrangören fullgör prestationen.

Reklamation

2 § Resenären får åberopa ett fel i paketresan endast om resenären utan onödigt dröjsmål från det att han eller hon märkt felet lämnar ett meddelande till arrangören om felet (reklamation).

Trots första stycket får resenären åberopa ett fel, om arrangören eller återförsäljaren har handlat grovt vårdslöst eller i strid mot tro och heder.

Resenärens rätt att vända sig till återförsäljaren

3 § Om paketresan har sålts genom en återförsäljare, får resenären vända sig till återförsäljaren för att reklamera och lämna andra meddelanden som rör paketresans genomförande. Återförsäljaren ska utan onödigt dröjsmål vidarebefordra sådana meddelanden till arrangören.

Ersättningsarrangemang och annat avhjälpande

4 § Om resenären inte kan transporteras enligt paketreseavtalet tillbaka till orten för avresan eller om annars, sedan paketresan påbörjats, en betydande del av de resetjänster som omfattas av avtalet inte kan tillhandahållas, ska arrangören utan extra kostnad för resenären erbjuda lämpliga ersättningsarrangemang.

Ersättningsarrangemangen ska, om möjligt, vara likvärdiga med eller av högre kvalitet än den resetjänst som inte kan tillhandahållas. Om de ersättningsarrangemang som arrangören erbjuder är av lägre kvalitet, ska arrangören erbjuda ett prisavdrag enligt 7 § första stycket.

Resenären får avvisa ett erbjudande om ersättningsarrangemang endast om erbjudandet inte är jämförbart med vad som skulle ha tillhandahållits enligt avtalet eller om det prisavdrag som erbjuds inte är skäligt.

5 § Om resenären inte kan transporteras enligt paketreseavtalet tillbaka till orten för avresan och detta beror på oundvikliga och extraordinära omständigheter, är skyldigheten för arrangören enligt 4 § att erbjuda

inkvartering begränsad till tre nätter. Detta gäller bara under förutsättning att omständigheterna även kan åberopas av transportören för att begränsa dennes ansvar enligt en unionsrättsakt som är tillämplig på transporten. Om det i unionsrättsakten föreskrivs att transportörens ansvar att erbjuda inkvartering avser en längre period än tre nätter, gäller samma period i fråga om arrangörens skyldighet enligt denna lag.

Arrangörens skyldighet att erbjuda inkvartering är inte begränsad för en resenär som har nedsatt rörlighet, en medföljande till en sådan resenär, en resenär som är gravid, en ensamresande underårig eller en resenär som är i behov av särskild medicinsk hjälp, om arrangören senast 48 timmar innan paketresan påbörjades fick information om resenärens särskilda behov.

6 § Om det finns något annat fel i paketresan än sådana som avses i 4 §, ska arrangören avhjälpa felet. Om det inte krävs ett omedelbart avhjälpande, ska arrangören avhjälpa felet inom skälig tid. Om resenären har angett en tid inom vilken felet ska avhjälpas, ska den tiden följas om den är skälig.

Arrangören är inte skyldig att avhjälpa felet, om det finns ett hinder som arrangören inte kan övervinna eller om avhjälpandet skulle medföra oproportionerliga kostnader med hänsyn till felets omfattning och de påverkade resetjänsternas värde.

Om arrangören är skyldig att avhjälpa felet men inte gör det, har resenären rätt till ersättning för nödvändiga kostnader för att själv avhjälpa felet.

Prisavdrag och hävning

7 § Resenären har rätt till prisavdrag för fel i paketresan, om inte felet beror på resenären.

I fråga om andra fel i paketresan än sådana fel som avses i 4 § får resenären i stället häva paketreseavtalet, om felet är av väsentlig betydelse och

1. avhjälpande inte sker inom den tid som anges i 6 § första stycket,
2. avhjälpande inte kommer i fråga av skäl som anges i 6 § andra stycket, eller
3. arrangören förklarar att felet inte kommer att avhjälpas.

Hemtransport i förtid

8 § Om paketreseavtalet innefattar passagerartransport och resenären häver avtalet enligt 7 § andra stycket, ska arrangören utan onödigt dröjsmål erbjuda resenären likvärdig transport utan extra kostnad tillbaka till orten för avresan eller till någon annan ort som arrangören och resenären kommer överens om. Detsamma gäller om paketreseavtalet innefattar passagerartransport och resenären inte får något erbjudande om ersättningsarrangemang enligt 4 § första stycket eller avvisar ett erbjudande enligt 4 § tredje stycket.

Skadestånd

9 § Resenären har rätt till ersättning för den skada som han eller hon drabbas av till följd av fel i paketresan, om inte felet beror på resenären eller på någon som saknar koppling till fullgörandet av paketresan och felet inte kunde förutses eller undvikas. Resenären har inte heller rätt till ersättning om felet beror på oundvikliga och extraordinära omständigheter.

Ersättningen omfattar ekonomisk förlust och ideell skada till följd av felet.

10 § I den utsträckning följande unionsrättsakter, internationella instrument och lagar begränsar en resenärs rätt till ersättning för en skada från en transportör, tillämpas samma begränsningar i fråga om resenärens rätt till ersättning för en skada från arrangören:

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 392/2009 av den 23 april 2009 om transportörens skadeståndsansvar i samband med olyckor vid passagerarbefordran till sjöss, i den ursprungliga lydelsen,

2. 2002 års Atenkonvention om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods,

3. sjölagen (1994:1009),

4. rådets förordning (EG) nr 2027/97 av den 9 oktober 1997 om lufttrafikföretags skadeståndsansvar avseende lufttransport av passagerare och deras bagage, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 889/2002,

5. lagen (2010:510) om lufttransporter,

6. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer, i den ursprungliga lydelsen, och

7. järnvägstrafiklagen (2018:181).

11 § Om en resenärs rätt till ersättning för skada inte är begränsad enligt 10 §, får den begränsas i paketreseavtalet. En sådan begränsning får dock inte innebära att resenärens rätt till ersättning understiger tre gånger paketresans pris. Begränsningen får inte heller avse ersättning för personskador eller sådana skador som orsakats uppsåtligen eller av oaksamhet.

Assistans

12 § Arrangören ska utan onödigt dröjsmål tillhandahålla resenären lämplig assistans om resenären befinner sig i svårigheter.

Om resenären uppsåtligen eller av oaksamhet har orsakat behovet av assistans, har arrangören rätt att ta ut en avgift för assistansen. Avgiften ska vara skäligen och får inte överstiga arrangörens faktiska kostnader.

Återkrav

13 § I den utsträckning en arrangör eller återförsäljare betalar ersättning till eller på något annat sätt kompenserar en resenär för fel i paketresan, inträder arrangören eller återförsäljaren i resenärens rätt till ersättning från den som orsakat felet.

5 kap. Sammanlänkade researrangemang

Förhandsinformation

1 § En näringsidkare som genom förmedling eller på annat sätt underlättar uppkomsten av ett sammanlänkat researrangemang ska, innan resenären blir bunden av ett avtal om en resetjänst som leder till att ett sådant researrangemang uppkommer, informera resenären om

1. att resenären inte kommer att omfattas av de regler som gäller för paketresor,

2. att varje resetjänstleverantör ensam ansvarar för att fullgöra de resetjänster som leverantören ska utföra enligt respektive avtal, och

3. i vilken utsträckning resan kommer att omfattas av resegaranti enligt resegarantilagen (2018:000), och vem som i så fall ansvarar för utbetalning av ersättning enligt resegarantin.

Informationen ska ges i ett standardformulär som fastställs av regeringen. Om det inte finns något standardformulär, ska den ges på ett klart och begripligt sätt.

Information till en näringsidkare

2 § Om ingåendet av ett avtal om en resetjänst leder till att ett sammanlänkat researrangemang uppkommer, ska den näringsidkare som ingår avtalet ge information om avtalet till den näringsidkare som har underlättat uppkomsten av researrangemanget.

Påföljder om information inte ges eller säkerhet enligt resegarantilagen inte ställs

3 § Om den näringsidkare som genom förmedling eller på annat sätt underlättar uppkomsten av ett sammanlänkat researrangemang inte ger information enligt 1 § eller inte ställer säkerhet enligt 5 § resegarantilagen (2018:000), tillämpas 3 kap. 1 och 8–10 §§ samt 4 kap. 1, 2 och 4–13 §§ i fråga om de resetjänster som ingår i det sammanlänkade researrangemanget. Det som i dessa bestämmelser föreskrivs om paketresan och om arrangören ska i stället gälla det sammanlänkade researrangemanget och den näringsidkare som har underlättat uppkomsten av detta.

4 § Om den näringsidkare som genom förmedling eller på annat sätt underlättar uppkomsten av ett sammanlänkat researrangemang inte ger information enligt 1 §, tillämpas marknadsföringslagen (2008:486), med undantag för bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket marknadsföringslagen.

Skadestånd till följd av bokningsfel

5 § En resenär som bokar en resetjänst som ingår i ett sammanlänkat researrangemang har rätt till ersättning från en näringsidkare för den skada som resenären drabbas av till följd av

1. ett sådant tekniskt fel i ett bokningssystem som näringsidkaren ansvarar för, eller

2. ett fel som görs vid en bokning som näringsidkaren har påtagit sig att utföra.

Resenären har inte rätt till ersättning om felet beror på resenären eller på oundvikliga och extraordinära omständigheter.

Ersättningen omfattar ekonomisk förlust och ideell skada till följd av felet.

6 kap. Tillsyn

Tillsynsmyndighet

1 § Konsumentverket utövar tillsyn över att denna lag följs.

Utövandet av tillsynen

2 § Näringsidkaren ska lämna de upplysningar om verksamheten som Konsumentverket begär för tillsynen.

Konsumentverket har rätt att för tillsynen göra inspektioner hos en näringsidkare och ta del av de handlingar som behövs.

Om näringsidkaren inte lämnar upplysningarna eller inte tillhandahåller handlingarna, får Konsumentverket förelägga näringsidkaren att fullgöra sin skyldighet. Ett sådant föreläggande får förenas med vite.

Överklagande

3 § Om Konsumentverket enligt 2 § tredje stycket har förelagt en näringsidkare att lämna en upplysning eller att tillhandahålla en handling, får beslutet överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut av Konsumentverket enligt 2 § får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.
 2. Genom lagen upphävs lagen (1992:1672) om paketresor.
 3. Den upphävda lagen gäller fortfarande för avtal som har ingåtts före ikraftträdandet.

2 Förslag till lag om ändring i bostadsrättslagen (1991:614)

Härigenom föreskrivs i fråga om bostadsrättslagen (1991:614) dels att rubriken närmast före 3 kap. 1 § ska lyda "Planens innehåll", dels att det ska införas en ny paragraf, 3 kap. 3 a §, av följande lydelse, dels att det närmast före 3 kap. 2 § ska införas en ny rubrik som ska lyda "Intygsgivare".

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

3 a §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vem som får ges behörighet som intygsgivare, om tillsyn över intygsgivare och om disciplinära åtgärder mot intygsgivare.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

3 Förslag till lag om ändring i sjölagen (1994:1009)

Härigenom föreskrivs att 15 kap. 8 § sjölagen (1994:1009) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 kap. **8 §¹**

Om transportavtalet avser en bestämd person, får den personen inte överlåta sin rätt enligt avtalet till någon annan. Sedan resan har påbörjats får överlåtelse inte ske, även om avtalet inte avser en bestämd person.

Första stycket gäller inte när lagen (1992:1672) om paketresor är tillämplig på avtalet.

Första stycket gäller inte avtal som omfattas av bestämmelserna om paketresor i paketreselagen (2018:000).

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.
 2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för avtal som har ingåtts före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2015:256.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:93) om kooperativ hyresrätt

Härigenom föreskrivs att det i lagen (2002:93) om kooperativ hyresrätt ska införas en ny paragraf, 4 kap. 4 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

4 a §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vem som får ges behörighet som intygsgivare, om tillsyn över intygsgivare och om disciplinära åtgärder mot intygsgivare.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 1 § lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §²

Detta kapitel gäller för avtal varigenom en näringsidkare överlåter eller upplåter lös egendom till eller utför en tjänst åt en konsument. Med tjänst avses i detta kapitel också uthyrning av fast egendom. För avtal om finansiella tjänster eller om överlåtelse eller emission av finansiella instrument gäller i stället 3 kap.

Detta kapitel gäller inte för avtal som

1. avser uthyrning för varaktigt boende,
2. avser uppförande av byggnad eller annan fast anläggning på mark eller i vatten,
3. ingås med hjälp av en varuautomat eller annan liknande automat eller i en automatiserad affärslokal,
4. ingås med en operatör genom användning av en offentlig telefonautomat,
5. avser en tjänst som fullgörs genom användning av en telefon-, internet- eller faxuppkoppling, om tjänsten utförs vid ett enda tillfälle,
6. avser vadhållning, kasinospel eller andra lotteritjänster,
7. avser försäljning av livsmedel eller andra dagligvaror för hushållet som levereras till en konsuments bostad eller arbetsplats i ett distributionssystem med regelbunden utkörning, eller
8. omfattas av *lagen (1992:1672) om paketresor* eller *lagen (2011:914) om konsumentskydd vid avtal om tidsdelat boende eller långfristig semesterprodukt.*

8. omfattas av *lagen (2011:914) om konsumentskydd vid avtal om tidsdelat boende eller långfristig semesterprodukt* eller *omfattas av bestämmelserna om paketresor i paketreselagen (2018:000).*

Kapitlet gäller inte för avtal utanför affärslokaler, om det pris som konsumenten sammanlagt ska betala understiger 400 kronor.

I fråga om avtal om transport av personer gäller endast 3 § tredje stycket och 9 §.

1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för avtal som har ingåtts före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2014:14.

² Senaste lydelse 2014:14.

6 Förslag till lag om ändring i marknadsföringslagen (2008:486)

Härigenom föreskrivs att 1 § marknadsföringslagen (2008:486) ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagrådsremissen Ett Föreslagen lydelse tryggt och mer hållbart premiepensionssystem

1 §

Denna lag har till syfte att främja konsumenternas och näringslivets intressen i samband med marknadsföring av produkter och att motverka marknadsföring som är otillbörlig mot konsumenter och näringsidkare.

Bestämmelser om marknadsföring finns bl.a. i

– socialförsäkringsbalken,
– lagen (1992:1672) om paketresor,	– socialförsäkringsbalken,
– tobakslagen (1993:581),
– lotterilagen (1994:1000),
– sjölagen (1994:1009),
– lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,
– lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet,
– lagen (1996:1118) om marknadsföring av kristallglas,
– lagen (1999:158) om investerarskydd,
– lagen (2002:562) om elektronisk handel och andra informations-samhällets tjänster,
– lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
– lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,
– prisinformationslagen (2004:347),
– lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler,
– försäkringsavtalslagen (2005:104),
– lagen (2005:405) om försäkringsförmedling,
– lagen (2006:484) om franchisegivares informationsskyldighet,
– lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
– lagen (2010:510) om lufttransporter,
	– tobakslagen (1993:581),
– lotterilagen (1994:1000),
– sjölagen (1994:1009),
– lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,
– lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet,
– lagen (1996:1118) om marknadsföring av kristallglas,
– lagen (1999:158) om investerarskydd,
– lagen (2002:562) om elektronisk handel och andra informations-samhällets tjänster,
– lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
– lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,
– prisinformationslagen (2004:347),
– lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler,
– försäkringsavtalslagen (2005:104),
– lagen (2005:405) om försäkringsförmedling,
– lagen (2006:484) om franchisegivares informationsskyldighet,
– lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
– lagen (2010:510) om lufttransporter,

- radio- och tv-lagen (2010:696),
- lagen (2010:751) om betal-
tjänster,
- alkohollagen (2010:1622),
- konsumentkreditlagen
(2010:1846),
- lagen (2011:914) om konsu-
mentskydd vid avtal om tidsdelat
boende eller långfristig semester-
produkt,
- lagen (2013:561) om förval-
tare av alternativa investerings-
fonder,
- lagen (2013:1054) om mark-
nadsföring av modersmjölksersätt-
ning och tillskottsning,
- lagen (2014:1344) med kom-
pletterande bestämmelser till EU:s
tåg-, fartygs- och busspassagerar-
förordningar,
- lagen (2015:671) om alternativ
tvistlösning i konsumentförhållan-
den,
- lagen (2015:953) om kollek-
tivtrafikresenärers rättigheter,
- lagen (2016:415) om förmed-
lingsavgifter för kortbaserade be-
talningstransaktioner,
- lagen (2016:915) om krav på
installationer för alternativa driv-
medel, *och*
- lagen (2017:425) om elektro-
niska cigaretter och påfyllningsbe-
hållare.

- radio- och tv-lagen (2010:696),
- lagen (2010:751) om betal-
tjänster,
- alkohollagen (2010:1622),
- konsumentkreditlagen
(2010:1846),
- lagen (2011:914) om konsu-
mentskydd vid avtal om tidsdelat
boende eller långfristig semester-
produkt,
- lagen (2013:561) om förval-
tare av alternativa investerings-
fonder,
- lagen (2013:1054) om mark-
nadsföring av modersmjölksersätt-
ning och tillskottsning,
- lagen (2014:1344) med kom-
pletterande bestämmelser till EU:s
tåg-, fartygs- och busspassagerar-
förordningar,
- lagen (2015:671) om alternativ
tvistlösning i konsumentförhållan-
den,
- lagen (2015:953) om kollek-
tivtrafikresenärers rättigheter,
- lagen (2016:415) om förmed-
lingsavgifter för kortbaserade be-
talningstransaktioner,
- lagen (2016:915) om krav på
installationer för alternativa driv-
medel,
- lagen (2017:425) om elektro-
niska cigaretter och påfyllningsbe-
hållare, *och*
- *paketreselagen (2018:000).*

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

Lagförslag framlagt i proposition 2017/18:226

7 Förslag till resegarantilag

Härigenom föreskrivs¹ följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om resegaranti för paketresor och sammanlänkade researrangemang som omfattas av paketreselagen (2018:000).

2 § Med resegaranti avses i denna lag ett skydd mot ekonomisk skada som kan drabba resenärer till följd av insolvens hos arrangörer av paketresor eller näringsidkare som genom förmedling eller på annat sätt underlättat uppkomsten av sammanlänkade researrangemang.

3 § De definitioner av resetjänst, paketresa, sammanlänkat researrangemang, resenär, näringsidkare, arrangör och återförsäljare som anges i 1 kap. 2–5 §§ paketreselagen (2018:000) har samma innebörd i denna lag.

Skyldighet att ordna resegaranti

4 § Den som är arrangör av en paketresa är skyldig att se till att paketresan omfattas av en resegaranti som är godkänd enligt denna lag. Skyldigheten ska fullgöras innan paketresan erbjuds till försäljning.

Om paketresan har satts ihop av en arrangör som är etablerad i ett land utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), är den återförsäljare som är etablerad i ett land inom EES och erbjuder paketresan till försäljning skyldig att se till att paketresan omfattas av en resegaranti som är godkänd enligt denna lag.

Paketresor som inte innefattar någon passagerartransport och för vilka betalning inte heller görs förrän efter det att paketresan har genomförts behöver inte omfattas av resegaranti.

5 § Den näringsidkare som genom förmedling eller på annat sätt underlättar uppkomsten av ett sammanlänkat researrangemang är skyldig att se till att researrangemanget omfattas av en resegaranti som är godkänd enligt denna lag. Skyldigheten ska fullgöras innan näringsidkaren vidtar åtgärder som möjliggör bokning av ett sammanlänkat researrangemang.

Om näringsidkaren inte ansvarar för någon passagerartransport som ingår i det sammanlänkade researrangemanget och inte heller tar emot

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av rådets direktiv 90/314/EEG, i den ursprungliga lydelsen.

betalning förrän efter det att researrangemanget har genomförts, behöver researrangemanget inte omfattas av resegaranti.

Resegarantins omfattning och villkor

6 § Resegarantin för en paketresa ska säkerställa att de betalningar som görs för paketresan betalas tillbaka till resenären i den utsträckning som paketreseavtalet inte fullgörs till följd av arrangörens insolvens.

Om en passagerartransport ingår i paketresan ska resegarantin också säkerställa hemtransport, och inkvartering om det behövs i avvaktan på hemtransporten, i den utsträckning som passagerartransporten inte fullgörs till följd av arrangörens insolvens.

7 § Resegarantin för ett sammanlänkat researrangemang ska säkerställa att de betalningar som görs till den näringsidkare som genom förmedling eller på annat sätt underlättar uppkomsten av det sammanlänkade researrangemanget betalas tillbaka till resenären i den utsträckning som de resetjänster som ingår i researrangemanget inte fullgörs till följd av näringsidkarens insolvens.

Om näringsidkaren ansvarar för en passagerartransport som ingår i researrangemanget ska resegarantin också säkerställa hemtransport, och inkvartering om det behövs i avvaktan på hemtransporten, i den utsträckning som passagerartransporten inte fullgörs till följd av näringsidkarens insolvens.

8 § Resegarantin enligt 6 och 7 §§ ska omfatta rimligt förutsebara kostnader.

9 § Resegarantin ska ge resenären rätt till ersättning som utan onödigt dröjsmål betalas ut när det står klart att en resetjänst som ingår i paketresan eller det sammanlänkade researrangemanget inte kommer att fullgöras inom skälig tid och det framstår som sannolikt att det beror på insolvens hos arrangören eller den näringsidkare som genom förmedling eller på annat sätt har underlättat uppkomsten av det sammanlänkade researrangemanget.

10 § Resegarantin får innehålla villkor som innebär att

1. ersättningen får betalas ut till den som erbjuder en fortsättning på paketresan eller tillhandahåller inkvartering eller hemtransport åt resenären,

2. ersättningen ska minska med det belopp som resenären har fått i ersättning på annat sätt för att resetjänsten inte fullgjorts,

3. ersättningen får krävas tillbaka i den utsträckning resenären genom att lämna oriktiga uppgifter har fått högre ersättning än vad som annars skulle ha betalats ut, och

4. rätten till ersättning från resegarantin upphör om begäran om ersättning inte har framställts inom en viss tid, dock inte kortare än tre månader från det att det står klart att den resetjänst som avses med begäran inte kommer att fullgöras.

Skyldighet att anmäla verksamhet

11 § En näringsidkare ska anmäla sin verksamhet till den myndighet som avses i 12 §, om näringsidkaren avser att

1. bedriva verksamhet som arrangör,
2. genom förmedling eller på annat sätt underlätta uppkomsten av sammanlänkade researrangemang, eller
3. bedriva verksamhet som återförsäljare för en arrangör som är etablerad i ett land utanför EES.

Näringsidkaren ska lämna de uppgifter om sin verksamhet som är nödvändiga för att frågan om skyldighet att ordna resegaranti ska kunna prövas.

Uppgifterna i anmälan ska lämnas på heder och samvete.

Prövning av skyldighet att ordna resegaranti

12 § Den myndighet som regeringen bestämmer prövar om det finns en skyldighet att ordna resegaranti enligt denna lag. Myndigheten ska också pröva om det utifrån de krav som föreskrivs i denna lag och föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen finns förutsättningar för att godkänna en ordnad resegaranti.

Vid prövningen ska hänsyn tas till

1. storleken på de sammanlagda betalningar som gjorts av resenärer för paketresor respektive sammanlänkade researrangemang,
2. tidsperioden mellan delbetalning och slutbetalning och fullgörandet av resetjänsten, och
3. i förekommande fall, den uppskattade kostnaden för hemtransporter.

Myndigheten får bestämma att ett beslut om resegaranti ska gälla omedelbart.

13 § En resegaranti ska bestå av

1. en betalningsutfästelse som har utfärdats av en bank, ett kreditmarknadsföretag eller ett försäkringsbolag och som fullgörs efter uppmaning,
2. en försäkring,
3. deponerade medel, eller
4. något annat liknande åtagande.

Vid bedömningen av om en resegaranti kan godkännas enligt 12 § ska det beaktas vilka krav på soliditet, likviditet, riskhantering och tillsyn som gäller för den som står för resegarantin.

14 § En resegaranti som en näringsidkare har ordnat i enlighet med de bestämmelser som gäller för skydd vid insolvens i det land inom EES där näringsidkaren är etablerad ska erkännas som en godkänd resegaranti enligt denna lag.

15 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om de förutsättningar som ska gälla för att en resegaranti ska godkännas.

Skyldighet att anmäla ändrade förutsättningar

16 § Om de förutsättningar som legat till grund för ett beslut att godkänna resegaranti enligt 12 § ändras, ska näringsidkaren utan dröjsmål underrätta den myndighet som meddelat beslutet. Näringsidkaren ska lämna de uppgifter som är nödvändiga för att frågan ska kunna prövas på nytt.

Ersättning från resegarantin

17 § Om inte annat följer av de villkor som gäller för en resegaranti, ska den myndighet som regeringen bestämmer pröva begäran om ersättning från resegarantin.

18 § När en begäran om ersättning från en resegaranti ska prövas av en myndighet enligt 17 §, ska resegarantin tas i anspråk för att ersätta resenären i den utsträckning som framgår av 6–9 §§. Om inte annat följer av de villkor som gäller för resegarantin, ska de villkor som framgår av 10 § tillämpas.

Tillsyn

19 § Den myndighet som regeringen bestämmer utövar tillsyn över att denna lag och föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen följs.

20 § Tillsynsmyndigheten har rätt att göra inspektion hos näringsidkaren och ta del av de handlingar som behövs för tillsynen. Näringsidkaren ska lämna de upplysningar om verksamheten som begärs för tillsynen.

Om näringsidkaren inte tillhandahåller handlingarna eller lämnar upplysningarna, får tillsynsmyndigheten förelägga näringsidkaren att fullgöra sin skyldighet.

Ett beslut om föreläggande får förenas med vite.

21 § Sådana uppgifter som anges i 16 och 20 §§ ska lämnas av näringsidkaren på heder och samvete.

22 § Om en näringsidkare som är skyldig att se till att resegaranti ordnas enligt denna lag inte gör det, får tillsynsmyndigheten förelägga denne att fullgöra sin skyldighet.

Ett beslut om föreläggande får förenas med vite.

23 § Tillsynsmyndigheten får bestämma att beslut enligt 20 eller 22 § ska gälla omedelbart.

Sanktioner

24 § Om en näringsidkare, i strid med 4 eller 5 §, inte ser till att en paketresa eller ett sammanlänkat researrangemang omfattas av en resegaranti enligt denna lag, ska en sanktionsavgift tas ut.

En sanktionsavgift ska också tas ut av en näringsidkare som inte har underrättat myndigheten enligt 16 § om att de förutsättningar som legat till grund för beslutet att godkänna resegarantin har ändrats.

Sanktionsavgiften tillfaller staten.

25 § Sanktionsavgiften ska bestämmas till lägst femtusen kronor och högst tio miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av näringsidkarens omsättning närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under näringsidkarens första verksamhetsår, eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

När avgiftens storlek bestäms ska hänsyn tas till hur allvarlig överträdelsen är.

26 § Hel eller delvis befrielse från en sanktionsavgift ska beslutas om det är oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp. Vid denna bedömning ska det särskilt beaktas

1. om överträdelsen har berott på sjukdom som medfört att den avgiftsskyldige inte kunnat göra det som ålegat honom eller henne och inte heller kunnat uppdra åt någon annan att göra det,

2. om överträdelsen annars berott på en omständighet som den avgiftsskyldige varken förutsåg eller borde ha förutsett eller inte kunnat påverka, eller

3. vad den avgiftsskyldige har gjort för att undvika överträdelsen.

27 § En sanktionsavgift får inte tas ut för en överträdelse som omfattas av ett föreläggande som har förenats med vite enligt denna lag om överträdelsen ligger till grund för en ansökan om utdömande av vitet.

28 § Tillsynsmyndigheten prövar frågor om sanktionsavgifter.

En sanktionsavgift får inte beslutas senare än fem år från den tidpunkt då överträdelsen upphörde.

29 § Sanktionsavgiften ska betalas till tillsynsmyndigheten inom trettio dagar från det att beslutet fick laga kraft eller inom den längre tid som anges i beslutet.

Om avgiften inte betalas inom den tid som anges i första stycket, ska tillsynsmyndigheten lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Avgiften faller bort i den utsträckning som verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft.

Överklagande

30 § Beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.
2. Genom lagen upphävs resegarantilagen (1972:204).
3. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för resor där reseavtalet har ingåtts före ikraftträdandet. Ärenden om ianspråktagande av säkerhet enligt 9 § och 15 § fjärde stycket i den lagen ska dock prövas av Kammarkollegiet. Det som föreskrivs i 15 § tredje stycket i den lagen om överklagande av sådana ärenden ska även gälla Kammarkollegiets beslut.